

Tíz éve, 1999. október 4-én, az *Összefogás a könyvtárakért* országos programsorozat egyik kiemelkedő eseményeként alakult meg – a nyíregyházi Móricz Zsigmond Megyei Könyvtár égisze alatt – a *Szabolcs-Szatmár-Beregi Gyermekkönyvtáros Műhely*. Természetesen az ünnepi megemlékezésre, számvetésre is ezen országos akció keretében került sor október 8-án, az országos nagy könyvtári napokon.

2000-ben e lap hasábjain ismertettem kezdeményezésünk előzményeit, körülményeit, céljait, terveit. Készülve a tíz év összegzésére elégedettséggel töltött el bennünket, hogy jobbra az alakulásunkkor kitűzött céljaink mentén végeztük a munkánkat, de természetesen az időközben jelentkező szakmai kihívásokra is igyekeztünk reagálni.

Az emlékünnepeken jómagam – a teljeség igénye nélkül – összegeztem a tíz év eredményeit, majd kilenc kolléga emlékezett az általa legérdekesebbnek, leghasznosabbnak tartott programokra, s elmondták, hogy mit jelent számukra a műhelyhez való tartozás.

Az eredményesen dolgozó kollégák, külső előadók, közreműködők tevékenységét oklevelekkel, emléklapokkal és ajándékokkal ismertem el. Az én munkámat oklevéllel és jutalommal köszönte meg igazgatónk, *Nagy László*.

Ezt követően *Budai Ilona* mesemondó székely népdalokkal és népmesékkal varázsolta el a népes felnőtt-, ill. gyerekközöniséget. A születésnap méltó zárásaként a nagy mesemondóval közösen vágtuk fel és

fogyasztottuk el a születésnapi tortát, majd jó ízű beszélgetés koronázta meg e jeles alkalmat.

Visszatekintés az elmúlt tíz évre

A 19 alapító taggal életre keltett műhely a megyében élő gyermekek könyvtári ellátásával foglalkozó szakemberek továbbképzését, szakmai tapasztalatok és módszerek átadását, fejlesztését és cseréjét, új módszerek kidolgozását, a gyermekkönyvtárakban folyó klub- és egyéb társas tevékenységek tartalmának fejlesztését, valamint a közös munkaformák koordinálását tűzte ki célul. A tagok száma mára 55 főre bővült: a különböző típusú települési könyvtárak főfoglalkozású gyermekkönyvtárosai, a gyerekek könyvtári szolgálatát is ellátó főállású könyvtárosai, könyvtárostanárai, ill. egy szülő alkotja a szakmai közösséget.

A továbbképzéseket éves munkaterv alapján – a tagok által javasolt témákban – negyedévente vagy szükség szerint tartjuk. Jó hangulatú találkozásaink helyszínei a megyei könyvtáron kívül – a témától függően – Nyíregyháza fiókkönyvtárai, a megye települési könyvtárai (pl. Vásárosnamény, Mátészalka), a Nyíri Arborétum, valamint a nyírszőlősi „csűr” voltak.

A műhelyt részben intézményi költségvetésből, részben pályázati forrásból, ill. támogatásokból működtetjük.

A továbbképzések tematikája

Szakmai napjaink nagy népszerűségnek örvendő, elmaradhatatlan programjai a bemutatkozó csoportos foglalkozások – kisiskolások, ill. felső tagozatos tanulók részvételével. A foglalkozásokat a műhely vállalkozó kedvű tagjai vezetik. A téma kiválasztását jó részt az éppen aktuális évfordulóhoz, eseményhez, ünnephez, jeles naphoz, évszakhoz kapcsoljuk. (Pl. *Jeles napok. A téli ünnepkör népszokásai; Dalba zárt költészet* –

versbe zárt zene; Történelmi tájaink – magyar ecsettrel; Rákóczi és Esze Tamás nyomában; Móricz Zsigmond élete és munkássága; Csillagok égen, földön...)

A foglalkozások után minden esetben megbeszéljük, értékeljük a levezetés menetét, módját és javaslatot teszünk az esetleges hibák kiküszöbölésére. A tagok igen hasznosnak tartják e formát, mivel az itt szerzett ötleteket, módszereket remekül fel tudják használni a saját könyvtárjukban tartott hasonló jellegű foglalkozásokon.

Továbbképzéseink rendszeres, hangulatos színfoltjai a bemutató manuális foglalkozások. A foglalkozások egy része a gyerekek, míg más része a műhely tagjainak aktív részvételével zajlik. A foglalkozásvezetők jórészt a műhely tagjai voltak, ám néhanyszor egy-egy határszakma képviselőit, nevezetesen népi iparművészt, játékkészítőt is vendégül láttunk. A megismert kézműves technikák palettája igen sokszínű. (Pl. természet-akvarellek készítése; ajándékok, bábok, gyermekjátékok készítése a természet anyagaiból; farsangi maszk- és dekorációkészítés papírmasé technikával; tavaszi virágok készítése papírból; húsvéti tojások festése, nyuszik, üdvözlő lapok készítése; krepp-papír babák, anyák napi ajándékok, karácsonyi és szalmadíszek készítése; mandalafestés; batikolás...)

Hozadéka e kreatív együttléteknek, hogy egy-egy jól sikerült alkotás megszületése arra inspirálja a kollégákat, hogy saját könyvtáraikban is felhasználják az itt szerzett ötleteket, módszereket.

Több alkalommal a gyermekkönyvtári munkához, ill. a gyermekirodalom elméleté-

hez kapcsolódó előadás segítette a munkánk színvonalasabb végzését. (Pl. *Az olvasás változó arca – Pappné Angyal Ágnes; A magyar gyermeklára helyzete, különös tekintettel a határon túli magyar gyermekversekre – Komáromy Sándor; Az internet veszélyei a 6–10 éves korosztályra – Lénárd András; Hátrányos helyzetű gyerekek a könyvtárban – Suppné Tarnay Györgyi.*)

Lehetőség nyílik a különböző gyermekklubok bemutatkozására is. Így ismerhettük meg a tiszavasvári baba-mama klub sokszínű tevékenységét is.

Rendszeresen hírt ad a Nyíregyházi Cimborák Klubja tartalmas munkájáról Ignác Lászlóné klubvezető. Programjaikhoz kapcsolódunk, együttműködünk nagyszabású akcióik (pl. Cimborá Reneszánsz) sikeres végrehajtásában. A műhely vendégül látta a budapesti Cimborá Klub stábját: *É. Szabó Márta* főszerkesztő-producert és *Korhecz Imola* előadóművészt, valamint a dunaujvárosi Cimborá Klub vezetőjét, *Törökné Antal Máriát*.

A továbbképzések, közös eszmecserek jó alkalmat teremtenek arra is, hogy megosszuk a tagsággal az országos szakmai konferenciákon, továbbképzéseken hallottakat, valamint az országos elnökség tagjai tájékoztatást adjanak a Magyar Könyvtárosok Egyesülete (MKE) Gyermekkönyvtáros Szekciójának tevékenységéről

A közös programok koordinálása

A műhely koordinálja a megyei olvasásnépszerűsítő, irodalmi hagyományápoló programokat, rendezvényeket. (Pl. a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei gyermek-

könyvhónap, az országos gyermekkönyvhét megyei rendezvényei, az országos könyvtári napok megyei programjai, a reneszánsz év, a Móricz-emlékév, a Benedek Elek évforduló...) A közösen kialakított programok helyi (települési) megvalósításához szellemi és anyagi segítséget is nyújtunk (pályázatok elkészítése, előadók felkérése, tiszteletdíj fizetése, gépkocsi biztosítása stb.).

Tanfolyamok szervezése

Az eltelt évek alatt két nagyszabású továbbképző tanfolyamot szerveztünk.

2001-ben, az olvasás évében, *Olvasásfejlesztés – kritikai gondolkodás* címmel a Debreceni Tanítóképző Intézzel közös szervezésben ismertettük meg a résztvevőket az RWCT tanítási módszereivel. A 30 órás tanfolyamon 37 fő vett részt megyénk több településéről. Alkalmanként előadásokra, gyakorlati bemutatókra valamint konzultációs lehetőségekre került sor.

A résztvevők – gyermekkönyvtárosok, könyvtárostanárok, tanárok, tanítók – visszajelzései megerősítettek bennünket abban, hogy mindennapi munkájukban nagy segítséget jelent, hogy megismerkedhettek az érte olvasás technikájával, a különböző tanítási módszerekkel, a biblioterápia gyakorlati hasznosításával, a tantárgyközi könyvtárhatalmással, valamint az olvasóvá nevelés hagyományos és új módszereivel.

Örömkre szolgált, hogy az olvasás évében egy olyan hiánypótló olvasáspedagógiai továbbképzést sikerült megszerveznünk, melyhez hasonlóra még nem volt példa.

2002-ben *Információs és kommunikációs technológiák a gyermekkönyvtári munkában* témában szerveztünk 30 órás továbbképzést. A 45 résztvevő hasznosnak tartotta, hogy megismerkedhetett az új információhordozók és informatikai eszközök helyes használatával, az elektronikus információk alkalmazási lehetőségeivel, a multimédia használatára tanítás módszereivel.

Együttműködés a határon túli magyar gyermek- és iskolai könyvtárosokkal

Fontos feladatunknak tartjuk a határon túli magyar kollégákkal való szakmai együttműködést és tapasztalatcserét, ill. nemzetközi gyermek-olvasótábor szervezését.

2001-ben Nyíregyházán a kárpátaljai, a szlovákiai és szatmárnémeti gyermekkönyvtárosokkal közös szakmai nap keretében cseréltük ki tapasztalatainkat. Előadás hangzott el a gyermekkönyvtári foglalkozások elvi-módszertani kérdéseiről, a magyar és a határon túli magyar gyermeklíráról, valamint csoportos bemutató foglalkozás kapcsán cseréltünk ötleteket, módszereket.

2003-ban *P. Punykó Mária*, a Beregszászon megjelenő *Irka c.* gyermekfolyóirat főszerkesztője volt a vendégünk. Ismertette a lap létrejöttének körülményeit, a lap szerkezetét, tartalmát, rovatait. A program jó hangulatú, kötetlen szakmai beszélgetéssel zárult.

Ugyanebben az évben nemzetközi gyermekkönyvtáros konferenciára kaptunk meghívást a szlovákiai Eperjesre, ahol négy műhelytag képviselte *hazánkat*. Jómagam előadást tartottam *Olvasóvá nevelés a nyíregyházi Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár Gyermekrészlegében* címmel. Ezen előadás keretében beszámoltam a műhely addig végzett tevékenységéről is.

2005-ben a szlovákiai Szepsiben az *Együtt Európában c.* nemzetközi konferencián vettünk részt jónéhányan a műhely tagjai közül. Itt *Együtt könnyebb, eredményesebb* címmel a műhelyünk munkájáról tartottam beszámolót, melyet élénk eszmecsere követett.

2007-ben Kassán, a *Nefelejcs* nemzetközi konferencián vettünk részt, ahol *Ignác Lászlóné* gyermekkönyvtár-vezető, műhelytag tartott előadást a hátrányos helyzetű gyerekekkel való foglalkozás nyíregyházi tapasztalatairól. E tanácskozásról is hasznos tapasztalatokkal felvértezve, ötletgazdagon tértünk haza.

Több évtizedes hagyomány, hogy évente *Szomszédoló* címmel nemzetközi olvasótábort szervezünk kárpátaljai és erdélyi gyerekek részvételével, a műhely tagjainak aktív közreműködésével.

S ahogy a műhelytagok emlékeztek...

Nagyon gyorsan eltelt ez a tíz év! Szinte napra pontosan ünnepelünk.

Visszatekintve az eltelt évekre, azt mondhatom, hogy nagyszerű, élvezetes órákat tölthettünk együtt. Mi az, ami leginkább tetszett nekem? Az, hogy sokszínű, változatos, gyermekközpontú rendezvényeken vehettünk részt. Pl. Panni a gólyáról, Katika a csillagokról, Mónika a téli ünnepkörhöz kapcsolódóan tartott remek bemutató foglalkozást.

Minden manuális foglalkozás elbűvölt, és örömmel töltött el, hogy együtt készíthettünk a Csirip-tanyás kolléganőkkel sok ötletes ajándékot, a népművészet mestereivel csuhé- és szalmabábukat, a műhelytagok segítségével karácsonyi díszeket, mandalákat.

Emlékezetes volt a *Palicz Zoltánné* szalmafonó népi iparművész nyírszőlősi „csűrjében” tartott összejövetelünk. Megismer-

kedhettünk az aratáshoz kapcsolódó népi hagyományokkal, a szalmafonás mesterségével, végül közös búzaszív-készítéssel zártuk a szép napot.

Rendkívül sikeresen tartom azt a programsorozatot, amellyel a műhely a nagy könyv rendezvényeihez, a reneszánsz év programjaihoz kapcsolódott.

Kedves színfoltjai voltak a műhelytalálkozóinknak a Nyíri Arborétumban, *Molnár Ibolyánál* tett látogatásaink, ahol a növényismereti séták kapcsán csodálkozhattunk rá a sok-sok gyógynövényre, s ötleteket kaphattunk, hogy miként lehet beépíteni a természet- és környezetvédelmi ismereteket a csoportos foglalkozásokba.

Néhány foglalkozással én is bekapcsolódtam a műhely munkájába. Többek között 2002 tavaszán *Ezer év a művészetekben* témával, majd ősszel az ezeréves történelmünkről emlékeztünk meg felső tagozatos gyerekek részvételével, bemutató foglalkozás keretében.

A következő évben a Rákóczi szabadságharc 300 éves évfordulójához kapcsolódva az *Újrakezdés nagyszerű reménye* címmel tartottam bemutató foglalkozást.

(*Soltész Mihályné*)

Számomra ez a visszaemlékezés nagyon érdekes volt. Először is rádöbbenem, hogy tíz év elmúlt. De nemcsak elmúlt, hanem mennyi minden történt ez idő alatt!

Miért is jó, hogy létrejött ez a műhely? Válaszom: mert gondolkodtat, és keretet ad a munkánknak. Ötleteket, hogy hogyan lehet másként, esetleg jobban csinálni. Megerősít, hogy jó úton járunk. Inspirál, kihívást ad a mindennapi munkánkon túl. (Néha jól jön egy kis erőpróba, még ha „nyűg” is, mivel magunknak bizonyítjuk, hogy meg tudjuk csinálni!)

Hálás vagyok minden kollégámnak – akivel az évek során szerencsém volt együtt dolgozni – a jó hangulatért és a sok tanácsért. Köszönöm a nagy elődöknek, Jolikának és Mónikának, hogy támogattak, és megmutatták a gyermekkönyvtárosi munka szépségét!

Remélem, még sok tíz éven keresztül együtt dolgozhatunk a műhely tagjaival!

(Tóthné Szomolya Ágnes)

Tíz évvel ezelőtt az akkor megalakuló műhelyhez mint tiszteletbeli gyermekkönyvtáros – de akkor elsősorban mint szülő – csatlakoztam. Ekkor ment első osztályba a lányom.

Az elmúlt időszakban a számtalan szakmai előadáson, ismeretszerzésen túl, szülőként a különböző kreatív, kézműves foglalkozások voltak azok, melyek leginkább emlékeztetések maradtak számomra – akár gyermekcsoport részvételével tartott bemutatóról, akár nekünk, könyvtárosoknak tartott manuális foglalkozásról volt szó. A legügyesebbnek az üvegfestésben bizonyultam, erre számtalan mandala szolgál bizonyítékul, köztük az egyik számomra kedves „mű” a gyermekkönyvtárban található.

A közös játékokon, meséléseken túl olyan élményekkel gazdagodtam, gazdagítottam a szülő-gyermek kapcsolatunkat, melyek fellelhetetlenek mindkettőnk számára. Az együtt alkotás élményével lettünk gazdagabbak. Munkánk gyümölcse lakásunk valamennyi pontján látható, emlékeztetve az együtt töltött órákra, s számtalan saját készítésű ajándékot őriznek a nagyszülők, rokonok, barátok is, melyekbe készítésük során beleszórtuk a szívünket is.

A műhelyben szerzett szakmai ismereteimet a megye települési könyvtáraiban dolgozó könyvtárosokkal való kapcsolattartás során tudtam hasznosítani, a felmerült kérdésekhez segítséget nyújtani.

A fentiek mellett a műhelyben tanultak segítettek az iskolában, a szülői munkaközösségben, a télapó és farsangi bulik, vetélkedők szervezésében.

Köszönettel tartozom a tíz év alatt kapott élményekért, s kívánok a Gyermekkönyvtáros Műhelynek az elkövetkezendő évekre is hasonló tartalmas programokat, továbbképzéseket, jó munkát!

(Gosztonyi Enikő)

Tíz éves lett a műhely... én pedig nyugdíjas. Ez a tény kis szomorúsággal tölt el, mivel a tanári pályafutásom és ebből húszegynéhány év iskolai könyvtárosként töltött idő alatt sok szép emlékem kötődik a Móricz Zsigmond Könyvtárhoz, ezen belül a Gyermekkönyvtáros Műhelyhez.

Miért voltak fontosak számomra ezek az együttlétek?

Úgy éreztem, hogy iskolai könyvtárosként a szakmai problémáim megoldásában eléggé magamra maradtam, s ennek pótlására a műhelyben találtam partnerre, segítő kezekre. Sok megyebeli kedves kollégát ismerhettem meg, akikkel kicserélhettük tapasztalatainkat, s nem utolsó szempont, hogy barátságok, emberi kapcsolatok is szövődtek.

Mi, gyermekkönyvtárosok, iskolai könyvtárosok azon munkálkodunk, hogy a gyermekekhez minél hamarabb jusson el az írott, a lapozható könyv. Erre láttunk nagyon szép példát a Kertvárosi Általános Iskolában, ahol *Abonyiné Antal Anna* kollégánknak mutatta be, hogy ő hogyan vezeti be a kicsiket a könyvek csodálatos világába, milyen módszerekkel neveli őket olvasóvá.

Ezen kívül még három bemutató foglalkozás jelentett maradandó élményt számomra. *Vonáné Pannika* a gólyákról tartott nagyszerű foglalkozást, *Szomolya Ági* a velünk élő állatok világát, *Ignáczné Mónika* a téli ünnepkört mutatta be a kicsiknek. Ezt a három bemutatót azért tartottam érdekesnek és fontosnak, mert egyértelműen mutat-

ják a könyvtár interdiszciplináris, több tudományágat, tantárgyat, műveltségi területet átfogó szerepét. A foglalkozások interaktívak voltak, a gyerekek is „ügyködhetek” – szilvetteket, figurákat készíthettek, játékos, rejtvényes feladatokat oldhattak meg.

Emlékezetes volt számomra *Helmeczy Lászlóné Manyika* műhelytag kötetbemutatója. Ő saját könyvét mutatta be nekünk *Nyakigláb, Csupaháj, Málészáj* címmel. Hét magyar népmesét írt át verses formára, először a kislánya szórakoztatására, majd kiadta könyv formában is mindnyájunk örömére. Miért említettem ezt a könyvbemutatót? Mert kiderül, mennyi tehetség, mennyi rejtett tartalék van a könyvtárosokban!

Élmény volt számomra a „magyar Harry Potterként” ismert Gergő-könyveket író *Böszörményi Gyulával* való találkozás.

Örömmre szolgált, hogy én is aktívan részt vehettem a műhely munkájában. Bemutató foglalkozásom címe volt: *Csillagok égen földön...* Csillagok a népdalokban, mondókákban, hiedelmekben, művészetekben, kézmunkában, s hogyan jut el a népdalok égre bámuló vándorlegénye valóban a csillagokig.

Kézműves foglalkozáson karácsonyi apróságok, ajándékok készítését mutattam be.

Köszönöm, hogy veletek lehettem, köszönöm, hogy veletek lehetek!

(*Bárkányi Ferencné*)

Vásárosnaményből a 84 éves költő, *Füle Lajos* üdvözlét hozom a tízéves műhelynek. Lajos bácsi poétikus préselt virágképei, Pappné Angyal Ágnes kitűnő előadása az olvasásról és *Fejes Gáborné, Erzsike* odaadó gondoskodása, hogy mindenki otthon érezze magát; ezek azok a szép emlékek, amelyek eszembe jutnak a naményi találkozásunkról. Engem is hatékonyabb munkára inspirált a felkérés, hogy vizsgáljam meg a hozzánk járó kis olvasók könyvtárlátogatási és olvasási szokásait.

Természetesen minél kisebb egy könyvtár, annál inkább szüksége van a segítségre. Tudunk-e a változásokra reagálni, képesek vagyunk-e az igényeknek megfelelően szervezni a gyermekkönyvtári szolgáltatásokat, vonzóvá tudjuk-e tenni a gyermekkönyvtár

belső tereit, biztosítjuk-e a sokféle szolgáltatás megfelelő helyigényét, ellátjuk-e a szociális funkciókat?

A gondjainkat eddig is, ezután is csak együttműködve tudjuk megoldani, hiszen a gyermekkönyvtárosnak nem csak a gyerekek világával kell tisztában lennie.

A műhely nekem sok-sok ösztönző kapcsolatot jelent, új módszerek elsajátítását, segítő munkatársakat.

Tudjuk tehát, hogy kell egy ilyen közösség, de hogy miért szeretek köztetek lenni azt Paolo Coelho szavaival tudnám leginkább kifejezni: „Létezik a világon egy mindenki számára érthető nyelv. A lelkesedés nyelve ez, a szeretettel és kedvvel végzett olyan munkáé, amelynek célja valami, amire vágyunk, vagy amiben hiszünk.”

(*Konczné Csizmadia Borbála*)

Én fejlesztő pedagógusként dolgozom a Játéktárban, éppen ezért nekem talán még többet adott a Gyermekkönyvtáros Műhely, mint nektek, könyvtáros kollégáknak. Megismerkedhettem a gyermekkönyvtárosok munkájával, amiről addig nem voltak ismereteim. Nagyon örülök, hogy tájékoztatást kapok az új kezdeményezésekről és eseményekről, illetve olyan előadásokon, konferenciákon elhangzott ismeretekről, amelyeken egy-egy kolléga részt vehetett, és ezeket az élményeket, tapasztalatokat megosztja velünk a továbbképzések alkalmával – ezzel mindannyiunk szakmai továbbfejlődését elősegítve.

Rendkívül jó kezdeményezés, hogy a műhely nemcsak az elméleti továbbképzésre helyez hangsúlyt, hanem éppoly fontosnak tartja a gyakorlati munkánkban való előre-

haladást. Megismerkedhetünk olyan technikákkal és tevékenységekkel, amelyeket jól fel tudunk használni csoportos foglalkozások tartásánál. Találkozásaink alkalmával megoszthatjuk egymással tapasztalatainkat, ötleteinket, ezzel is segítve egymás munkáját.

Nagy örömmel és meghatottsággal hallottam több kollégától, hogy hasznosnak találják a Csiriptanyán tartott továbbképzéseket, az ott hallott és megtapasztalt gyakorlati ötleteket. Remélem, a jövőben is tudunk majd újat nyújtani nektek.

Végezetül szeretném megköszönni a műhelytársaknak mindazt, amit tőletek tanulhattam, Jolikának pedig az áldozatos munkát, amellyel szervezi a Gyermekkönyvtáros Műhely életét.

(Vareha Beáta)

Örülök, hogy a Műhely egyik alapító tagjaként tevékeny részese, formálója lehettem az itt folyó sokszínű munkának. Egyik legemlékezetesebb élményem a boldvai *Herczeg Máriával* való találkozásom volt. Még a műhely „őskorában” fogadtuk a régi gyermekkönyvtárban – emlékezetem szerint – első vendégként a népi játékok készítőjének nagy mesterét. Rácsodálkoztunk, ahogy a vonatról két nagy, teletömött bőrönddel leszállt, majd a könyvtárban kiderült, hogy milyen kincsek rejtőztek bennük.

Pillanatok alatt teli lett az asztal csuhéból fonott babákkal, állatokkal, makkal, dióval, mogyoróval, egzotikus termékekkel. Marika boldogan kiáltott fel: „Látjátok, nálunk a padláson nem halnak éhen az egerek!” Amikor hozzáláttunk a munkához, csak dicsért és sokat segített. Először pólyásbabát készítettünk, melyet kis alakítással angyalkává – karácsonyfadísszé is át lehetett varázsolni. Itt határoztam el, hogy foglalkozásaimon ezt a tudást továbbadom a gyerekeknek. Pár hét múlva boldogan ringatták álomba saját készítésű pólyásaikat a foglalkozásokon részt vevő gyerekek. Művészi alkotásai – a török basa, a szerelmespár, a kiscsikó, a kalapos virágáruslány – gyermekkönyvtárunk ma is féltve őrzött kincsei.

Szakmai munkám színvonalasabb végzését jelentősen segítette a műhely által szer-

vezett két tanfolyam, ahol a gyermekkönyvtárakat is érintő új kihívásokra kaphattam választ – a téma legnevesebb szakértőitől.

Örömmel tölt el, hogy három és fél évvel ezelőtt egy egész napos műhely továbbképzés keretében É. Szabó Márta bábáskodásával nálunk alakult meg az országban harmadikként a cimborák klubja. Azóta is tart az a gyümölcsöző együttműködés a műhely tagjaival, mely nagyszabású programsorozatokban öltött testet (pl. reneszánsz cimboráé, *Cimborá meselabirintus*, Benedek Elek rajzpályázat hirdetése és kiállítás rendezése).

Életre szóló élményt jelentett a *Levente Péterrel* való találkozás, aki rendhagyó játékos illemtani foglalkozásaival, eredeti és egyéni ötleteivel, humorával bővölte el nem csak a műhely tagjait, hanem az érdeklődő óvónőket, pedagógusokat is.

(Ignác Lászlóné)

Fiókkönyvtári osztályvezetőként az egyik alapító tagja vagyok a magunk között csak GYM-nek nevezett szakmai műhelynek, melynek munkájában minden fiókkönyvtáros aktív szerepet vállal. Ilyen szempontból könnyű helyzetben voltam, hiszen nem kellett az ott szerzett tudást közvetítenem a kollégáimnak, mert ők első kézből részesei voltak a történéseknek.

Természetesen azok a szakmai programok állnak legközelebb a szívemhez, melyeknek a helyszínei a fiókkönyvtárak, közreműködői pedig a fiókkönyvtáros kolléganők voltak.

Különleges élmény volt számomra a szalmafonás technikájának elsajátítása Nyírszőlőszön, a központi gyermekkönyvtárban tartott adventi előkészületek, húsvéti népszokások, farsangolás, a játéktárban zajlott kézműves foglalkozások és még hosszasan sorolhatnám.

A tanult kézműves technikákat és mintákat a lányomnak adtam át, aki pedagógusként, édesanyaként is jól hasznosítja és még tovább tökéletesíti, fejleszti őket a gyakorlatban.

Az elmúlt tíz évről sok kedves tárgyi emléket is őrzök, pl. festett kavicsot és üveget, batikolt terítőt, csuhébabát, karácsonyi ajándékokat, képeslapokat, origamit.

Szívesen emlékszem vissza a PISA felmérés eredményéről készült beszámolómról és az önismereti foglalkozásomra.

Örvendetes, hogy ezeken az alkalmakon a vidéki könyvtáros kollégákkal közelebb kerültünk egymáshoz. Jó volt látni szakfelügyeletem alkalmával a nagykállói gyermekkönyvtárban a GYM-ben készített dekorációkat.

Nagyon örülök, hogy részese lehettem az elmúlt tíz év eseményeinek. Remélem, hogy a GYM még sokáig él, és a következő öt évben aktív, majd nyugdíjas éveimben inaktív, de sok idővel és ötlettel bíró tagja lehetek.

Köszönet a vezetésnek, hogy lehetővé tette működésünket, köszönet a tagtársaknak a termékeny együttléteikért. Jó veletek dolgozni!

(Mátyás Lászlóné)

Megtisztelő számomra, hogy én vagyok az emlékezők között a legfiatalabb.

Már akkor megtisztelve éreztem magam, amikor először vettem részt a műhely továbbképzésén, hiszen olyan kollégák társaságát élvezhettem, akik már számos dolgot „letettek az asztalra”. Voltak olyanok is, mint én, akik még csak próbálgatták szárnyaikat – és őszintén megmondva, jó volt látni, hogy más is tanul ezekből az összejövetelekből.

Ezeken a rendezvényeken, továbbképzéseken, számos olyan területtel ismerkedünk meg, melyeket addig nem ismertünk, viszont munkánk során használni tudjuk. A mandala-, csuhébabá-, karácsonyi ajándék-készítés mind-mind olyan új ismeretet adott, amelyet alkalmazni tudtam, ill. tudom a foglalkozásaim során.

Hogy mit kaptam ezektől a közös együttlétektől? Önbizalmat, hogy bátran kiálljak az emberek, a gyerekek elé. Segítséget: szakmait és emberit egyaránt. Hitet, hogy igenis van létjogosultsága ennek a munkának. Kötelességtudatot, hogy igen, fel kell vállalni ezeket az eseményeket, előnyükkel és a velük járó „befektetéssel” együtt.

Téved az, aki azt hiszi, hogy a műhely tagjai csak ezeken az alkalmakon segítik egymást: ha bárkit bármikor megállítok, segít, s ha engem kérdeznek, én is segítek tudásomnak megfelelően. Ez az önzetlenség az, amit szeretnék én is továbbadni a munkám során.

Köszönet illeti azokat a bátor embereket, akik tíz évvel ezelőtt megfogalmazták és fel merték vállalni, hogy elindítanak egy ilyen kezdeményezést. S lám, az idő őket igazolta. Köszönöm, hogy a kollégák segítenek nap mint nap felnőni a feladatokhoz, amelyeket az élet „gördít” elé, élénk.

(*Szalanicsné Tanyik Mariann*)

A tíz év eredményei, a kollégák visszajelzései, a visszaemlékezésen elhangzottak megerősítettek abban a hitemben, hogy az *Együtt könnyebb, eredményesebb* szlogen szellemében jó úton járunk, hogy megérte létrehozni a műhelyt, és megéri a jövőben is dolgozni érte!

Kívánok mindnyájunknak a következő évtizedekhez eredményes, sikerekben gazdag munkát és sok-sok vidám, jókedvű gyermekolvasót! ■

Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny

2009/2010-es tanév

Az Oktatókutató és Fejlesztő Intézet – Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum (OFI-OPKM) a tehetséggondozás, a tanulók információs műveltségének és azon belül is a könyvtárhasználati eszköztudásuknak, szövegértésüknek, logikus gondolkodásuknak és kreativitásuknak a fejlesztése céljából, a 2009/2010-es tanévben is meghirdeti a Bod Péter országos könyvtárhasználati versenyt.

Tehetséggondozó tanulmányi versenyünk magyar nyelvű egyéni verseny, bármely magyarországi iskola 5–10. évfolyamos tanterv szerint tanuló diákja nevezhet az évfolyamok szerint meghatározott három kategóriában.

A verseny témája ebben a tanévben: *A tömegközlekedés*. A tanulók a verseny három fordulójában ezen a témán keresztül mutathatják meg tudásukat, tehetségüket az információk és a könyvtárak használatában.

A versenyre a hagyományoknak megfelelően a megyei versenyszervezőkön keresztül lehet nevezni. A megyei fordulóra való nevezés határideje: 2009. december 12.

A verseny döntőjére 2010. április 26–27-én kerül sor. A helyszínét a versenybizottság egy pályázat keretében választja ki, melyre várjuk az iskolai könyvtárak jelentkezését 2009. november 20-áig.

A www.opkm.hu honlapról többek között elérhető a részletes versenykiírás és a megyei szervezők adatai is. A felkészítő munkát segítő módszertani ötletek mellett honlapunkon közzétettük a korábbi évek feladatlapjait megoldókulcsokkal együtt.

Dömsödy Andrea, iskolai könyvtári szakreferens, országos versenyszervező
Oktatókutató és Fejlesztő Intézet
Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum
1089 Budapest, Könyves Kálmán körút 40.
1363 Budapest, Pf. 49.
Telefon: (1) 323-5555
E-mail: domsody.andrea@opkm.hu
www.opkm.hu